

د جمهوررئیس براك اوباما وېنا
په افغانستان او پاکستان كې د پرمختګ لار
وېست پوښت، نېوېارك
دېسمبر ۱، ۲۰۰۹ م كال

ماښام مو په خپل د امرېكا عسكري شاگردانو، د امرېكا دوسله وال پوځ نارېنه او ښځو او زما هېوادوالو امرېكايانو. زه نن شپه غواړم چې له تاسې سره، په افغانستان كې زموږ د هڅو په باب خبرې وكړم. په دې خبرو كې هلته زموږ د تعهد څرنگوالی، زموږ د گټو اندازه، او هغه ستراتيژي شامله ده چې زما اداره به يې تعقيب كړي ترڅو دا جگړه پوې كاميابې نتيځې ته ورسېږي. دا زما لپاره دوېر ځای دی چې زه دلته - په وېست پوښت - كې د اكاركوم. دلته ډېر نارېنه او ښځې ددې لپاره چمتو شوې چې زموږ د امنيت د ساتنې لپاره ودرېږي او دهغه څه نمانېدگي وكړي چې زموږ د هېواد په برخه كې ترټولو غوره كار دی.

د دغو مسابلو لپاره د لارې لټولو، په ترڅ كې دامهمه ده چې هغه مسابلي راپه ياد كړو چې امرېكا او زموږ متحدېن ولي دېته اړشول چې په افغانستان كې جگړه وكړي. موږ دا جگړه نده غوښتلې. د ۲۰۰۱ م كال د سپټمبر په ۱۱مه ۱۹ كسانو څلور الوتكي برمه كړلې او په داسې توگه يې وكارولې چې نېژدې ۳،۰۰۰ زره كسان قتل كاندې. هغوی زموږ په مهمو نظامي او اقتصادي مركزونو باندې حمله وكړله. هغوی بېگناه نارېنه، ښځې او ماشومان د هغوی قېدې، قوم او ځای ته له درناوي او پاملرنې نه پرته له ژوند نه بې برخې كړل.

كه چېرې دهغو الوتكو د مسافرانو له جملې نه ډېرې الوتكي مسافرانو له قهرمانې نه كار نه وای اخېستې نو هغوی، په واشنگټن كې زموږ د دېموكراسۍ په پوه ستر سمبول او نښه باندې هم حمله كړې وه او ډېر نور كسان به يې وژلي وو.

لكه څنگه چې موږ ته معلومه ده، دې كسانو له القاعده سره تړاو درلود - هغه افراطيان چې اسلام، د نړۍ يو ستر دين يې ددې لپاره مسخ او ملوث كړې؛ چې د بېگناه انسانانو قتل توجېه كړي. د القاعده، د عملياتو مركز په افغانستان كې و. هلته د طالبانو په واسطه دهغو ساتنه او پالنه كېدله. طالبان هغه بېرحمه، خپونكي او تندروه ډله ده چې د هېواد واک او اختيار يې هغه وخت تر لاسه كړ چې د پخواني شوروي اتحاد د څو كلونو اشغال او كورنۍ جگړې نه وروسته وران وېجاړ شوی و. او د امرېكا او زموږ د متحدېنو توجه بل لوري ته اووښتې وه.

د ۲۰۰۱ م كال د سپټمبر د ۱۱مې نه پو څو ورځې وروسته كانگرس د القاعده او هغو كسانو خلاف چې هغوی ته يې پناه وركړې وه د قوې د استعمالو لو صلاحيت وركړ. د دغه صلاحيت نه كار اخېستل، تر نن پورې دوام لري. د امرېكا د مشرانو په جرگه كې په دې برخه كې ۹۸ رايې د صفر په مقابل كې وركړل شوي وې. په اولسې جرگه كې ۴۲۰ رايې ډېرې په مقابل كې وركړل شوي وې. ناټو په خپل تاريخ كې، د لومړي ځل لپاره له پنځمې مادې نه كار واخېست. د ناټو پنځمه ماده دا تعهد بېلوي او وايي چې په پوه غړي هېواد باندې حمله كول په ټولو باندې حمله گڼل كېږي. دملگرو ملتونو دامنيت شوري د ټولو ضروري گامونو او چټو ل منظور كړل چې د سپټمبر د ۱۱مې بريدونو ته ځواب وركړل شي.

امرېكا او زموږ متحدېن او نړۍ ډېره قوت په توگه عمل كاوه چې د القاعده تره گره شبكه خرابه كړي او زموږ گډ امنيت خوندي كړي.

دكورني اتحاد د بېرغ لاندې او دنړيوال مشروعيت سره - هغه هم يوازې هغه وخت چې طالبانو له دېنه انكار وكړ چې اسامه بن لادن وسپاري - موږ خپل عسکر افغانستان ته وليږل. دڅو مياشتو په موده كې القاعده خوره وړه شوه او ډېر غړي يې ووژل شول. طالبان له قدرت نه وغورځول شول، په شا وتنبول شول او له ډېر نېژدې نه تعقيب شول. هغه ځای چې له څو لسيزو راهيسې يې يوازې وېره پېژندله اوس اېنډه ته دامېد لپاره د لېل درلود. هغه كنفرانس چې دملگرو ملتونو له خوا داپرسو په هغه كې حامد كرزي دپوه موقت حكومت جمهوررئیس شو. داپساف پ دامنيت ساتلو نړيواله قوه تاسيس شوله چې دغه جنگ خپلې هېواد ته ډېرې دوامداره سولې دروستلو په برخه كې مرسته وكړي.

د ۲۰۰۳ م کال په اولو مېاشتوکې یوه پرېکړه وشوه چې په عراق کې دویمه جگړه شروع کړي. د عراق د جگړې په باب سخت او جنجالی بحث ښه مشهور دی او بیا یې تکرار ته حاجت نشته. دابه کافي وی چې وویل شي چې دراتلونکو شپږو کلونو لپاره د عراق جگړې زموږ د عسکرو غټه برخه، منابع، د بېلوماسۍ او زموږ ملي توجه ځانته واړوله. د عراق د جگړې کولو فېصله ددې سبب شوه چې د امریکا تر منځ او د نړۍ په ډیرې برخې کې درزونه او اختلافات پېداشي. نن له فوق العاده لگښتونو نه وروسته، موږ په عراق کې د پرمختللو لاره پېدا کړېده. لکه څنګه چې ما له جمه وری رېاست نه مخکې او وروسته وعده کړې وه موږ د عراق جگړه په مسولانه توګه پاتېه رسوو. موږ به خپل جنګي غونډونه دراتلونکې اوږې تر اخره پورې راوباسو او خپل ټول عسکر به د ۲۰۱۱ م کال تر اخره پورې راوباسو. داکار چې موږ کوو په خپله په عسکري خدمت کې زموږ د نارینه او ښځو د شخصیت یو مثال دی. دهغوی د جرئت، استحکام او استقامت له امله موږ عراقیانو ته دا فرصت په لاس ورکړېدې چې خپله اېنده جوړه کاندې. موږ په کامېاب ډول عراق، د عراق خلکو ته سپارو.

په داسې حال کې چې موږ په عراق کې په پوره زېار پوځه معیارونه او کارونه اجرا کړېدې، په افغانستان کې حالت خراب شوېدې. وروسته له هغه نه چې، د ۲۰۰۱ او ۲۰۰۲ تر منځ موده کې، القاعده، د سرحد په لاره پاکستان ته په تېښته ولاړله، هلته یې د ځان لپاره خوندي ځایونه تاسېس کړل. که څه هم د افغانستان خلکو یو مشروع حکومت انتخاب کړی و خو د ادارې فساد، مخدره موادو تجارت، کم انکشافه اقتصاد، او ناکافي امنيتي قواو له امله دهغه د موثريت مخه نیول شوېده. د تېرو څو کلونو په موده کې طالبانو له القاعده سره مشترک هدف پاللې دي، ځکه د ادارې د کابل درژېم رانسکورول غواړي. په تدریج سره طالبانو د افغانستان په خاوره باندې دواک او اختیار منځته راوستلو چارې پیل کړېدې. په عین حال کې، د پاکستان د خلکو خلاف د ترهګرۍ د ډېرو برالا تخریبی اعمالو په تر سره کولو بوخت دي.

په دې موده کې، زموږ د عسکرو شمېر په افغانستان دهغو عسکرو د شمېر یوه کوچنۍ برخه وه څومره چې په عراق کې دی. هغه وخت چې زه جمهوررئیس شوم نو په افغانستان کې تر ۳۲،۰۰۰ زرو نه لږ زياتو امریکا پانو خدمت کاوه. ددې په مقایسه په عراق کې د جگړې په سخت وخت کې دهغوی شمېر ۱۶۰،۰۰۰ ته رسېده. په افغانستان کې قوماندانانو څو څو ځلې د نورو عسکرو غوښتنه وکړله چې په دغه هېواد کې د طالبانو له بیا راپورته کېدلو سره مقابله وکړي. خو د پام وړ تازه دم قواوې وروڼه رسېدلې. همدا سبب و چې کله زه جمهوررئیس شوم نو ما هغه غوښتنه چې له پخوانه دنورو عسکرو د لېږلو لپاره شوی وه منظور کړله. وروسته له هغه چې ما له خپلو متحدینو سره سلا مشوره وکړله، ما هغه وخت یوه ستراتیژي اعلان کړله او په هغې کې مې دا څرګنده کړه چې په افغانستان کې زموږ د جگړې د هڅو تر منځ او په پاکستان کې د افراطیانو د خوندي ځایونو تر منځ بېلابېلې تړاو موجود دی.

ما هلته یو هدف وټاکه چې په محدود ډول داسې تعریف شوی و: (د القاعده او دهغوی د افراطی متحدینو ګډوډول، تخریبول او ماتول) او وعده مې وکړله چې خپلې ملکې او نظامي هلې ځلې به په پاتې توګه سره منظمې کړو. له هغه وخت راهیسې موږ په پوځو مهمو مقاصدو کې پرمختګ کړېدې. د القاعده او طالبانو معتبر غړی وژل شوېدې. موږ په القاعده باندې په ټوله نړۍ کې فشار زبات کړېدې. په پاکستان کې د دغه هېواد پوځ خپله ستره تهاجمې حمله پیل کړېده. په افغانستان کې موږ او زموږ متحدینو طالبانو له دې نه اېسار کړل چې هغوی د جمهوري رېاست لپاره انتخاباتو مخه ونېسي. که څه هم په دغو انتخاباتو کې تقلب شوی و خو ددغو انتخاباتو په نتیجه کې بوداسی حکومت منځته راغی چې د افغانستان له قوانینو او اساسي قانون سره برابر دی.

ستري ستونزې لاتراوسه هم پاتې دي، خو افغانستان له لاسه ندی وتلی. خو د څو کلونو راهیسې بېرته په شاوران دي. د حکومت د نسکورولو ښکاره خطر نشته. خو طالبانو زور اخیستی دی. القاعده په هغه شمېر په افغانستان کې اوس نشته څومره چې د سپتمبر د ۱۱مې نه مخکې وه. خو هغوی خپل خوندي ځایونه د سرحد په اوږدو کې ساتلي دي.

ددې په ځای چې دکار د خلاصولو په خاطر مخ په وړاندې اقدام وکړي زموږ قواوې هغه بشپړ ملاتړ نلري چې دوی ورته ضرورت لري چې په موثره توګه د افغانستان قواوې وروزي او دهغوی له امنیتي قواو سره شراکت وکړي او د خلکو لپاره په ښه توګه امنیت برابر کړي. په افغانستان کې زموږ قوماندان جنرال ستانلي مک کویستل رپوټ ورکړېدې چې په افغانستان کې امنیتي حالت تر هغه نه څه ده اټکل کاوه زيات خراب دی. لنډه دا چې روان حالت د دوام وړ ندی. د عسکري شاګردانو په حبث تاسی په خپله خوښه د خطر په دې وخت کې حاضر شوي باسټ چې خدمت وکړي. په تاسی کې یو شمېر کسانو په افغانستان کې جگړه کړېده. په تاسی کې به ډېر هلته وګومارل شي. تاسی په ما حق لري چې بوداسی ماموریت

درکړل شې چې په واضحه توگه تعريف شوی وی او ستاسی دخدمت لياقت او وړتيا ولری. همداسې دی چې کله دافغانستان انتخابات تکميل شول ماپه دي ټينگار وکړ چې زموږ په ستراتيژي باندې پوه بشپړه کتنه وشي. اجازه راکړی سپېښی خبری وکړم: زما په مخکې داسی تقاضا نه وه پرته چې له ۲۰۱۰ نه مخکې دسکرو د زياتوالي غوښتنه وکړی. نو په دې توگه نه په دي کی کوم ځنډ راغلی او نه د جگړی لپاره له ضروری منابعو نه د ستراتيژي دکتنی او غور په خاطر انکار شوېدی.

ددې په ځای دغی کتنی ماته فرصت برابر کړ چې سختی پوښتنی وکړم او په ټولو مختلفو لارو باندی دخپل ملی امنیت له ډلی سره یو ځای غور وکړم. په دې کی زموږ له نظامی او ملکي مشرانو سره په افغانستان کې او زموږ له مهمو متحدینو سره سلا مشوری شاملی وی. دهغو خطرونو په نظر کې نیولو سره چې په دې ماموریت کې موجود دی دامرېکا خلکو او زموږ عسکر و په ما دا حق درلود چې په دي کار کې پوره غور او څېړنه وشي.

داکتنه اوس بشپړه شوېده. ما دقواو د اعلی قوماندان په توگه عزم کړېدی چې دا زموږ د ملی گټو لپاره حېاتي اهميت لری چې افغانستان ته (۳۰،۰۰۰) نور عسکر د ۱۸ مېاشتو ، محدود وخت، لپاره واستول شي. له دغه وخت نه وروسته به زموږ عسکر کورته په راستنېدلو پيل وکړی. دا هغه منابع دی چې موږ دپته ضرورت لرو چې دهغو په واسطه اېتکار په لاس کې واخلو ؛ په داسی حال کې چې دافغانستان امنیتي قابليت تعمير کړی شي، هغه به دپته اجازه ورکړی چې د افغانستان نه زموږ دقواو د وتلو لپاره بومسوولانه عبوری پړاو برابر شي.

زه دا فیصله په اسانی سره نه کوم . ما د عراق له جگړی سره مخالفت وکړ. ددې سبب په دقیقه توگه دادی چې زه په دي عقېده ېم چې موږ باید دنظامی قوې په استعمال کې له محدودیت نه کار واخلو او هر وخت د خپلو اعمالو د اوږدی مودی په نتايجو باندی غور وکړو. اته کاله کېږی چې موږ دانسانی ژوند اومناېعو په غټ قیمت باندی په جگړه بوخت یو. د عراق او ترورېزم په سر باندی د څوکلونو د بحث له امله ، زموږ ملی وحدت او امنیت ته زیان رسېدلی دی او ددغو هڅو لپاره ېې زېنت ډېر گوندی او سره جلا شوی ماحول برابر کړیدی.

د ستر اقتصادی رکود له دوری نه راپه دي خوا له ډېرو بدي اقتصادی شخړوسره مخامخ شولو. دا د بېوېدلو ورده چې دامرېکا خلک په دي باندی تمرکز کوی خپل اقتصاد په پښو ودروی او په خپل هېواد کې خلک په کار وگوماری.

ترټولو مهمه داده چې دا فیصله له تاسی نه نور هم غواړی، هغه پوځ چې ستاسی له کورنیو سره ېې همدا اوس هم ترټولو درانه بار ته اوږه ورکړېده. د جمهوررئیس په توگه ما دهر امرېکا ېې کورنی ته دتسلېت یو لېک لاسلیک کړېدی چې په دغو جگړو ېې ژوند قربان شوېدی. ما هغه لېکونه لوستی دی چې د هغو عسکرو مېندو او پلرونو او کورنیو راته لېکلی دی چې په عسکر ی خدمت گومارل شوېدی. ما د ډوور سېمی ته سفرکړېدی چې په بېرغ کې تاوشوی د اتلس امرېکا پانو مری په تابوت کې ووېنم چې کورته خپلی وروستی استراحت گاه ته راستنېږی.

ما په خپله د جگړی وحشتاکي اغېزې لېدلی دی. که چېرې ما دانه لېدلی چې دامرېکا دمتحده ایالاتو امنیت او دامرېکا د خلکو مصونیت په افغانستان کې په خطر کې دی ما به په ډېره خوشالی امر کړی وای چې هر یو عسکر بېرته سباته کورته راشی.

نو په دي توگه ما دافېصله په اسانی نده کړی. زه په دي قانع ېم چې زموږ حېاتي گټی په افغانستان او پاکستان کی په خطر کې دی. دا د متشدد افراطیت مرکز دی چې القاعده ترېنه کا راخېستی دی. او په موږ باندی له همدی ځای نه د سپتمبر په ۱۱ مه حملی شوی وی. له همدی ځای نه ، په داسی حال کې چې زه خبری کوم دنوېو حملو دسېسی او پلانونه جوړېږی. داخوښی خطر ندی او نه کوم فرضی گواښ دی. په تېرو څو مېاشتو کې ، موږ څو تنه افراطیان په خپلو سرحداتو کې نیولی دی چې دافغانستان له سرحدی سېمونه رالېږل شوی ووچي دترهگری نوی اعمال سرته ورسوی. که چېرې داسېمه بېرته په شا ولاړه شی نو داخطر به نور هم زیات شی او القاعده به له مجازاتونه پرته خپل عملیات کوی. موږ باید په القاعده باندی فشار ته دوام ورکړو. ددی کار دکولو لپاره باید موږ په سېمه کې د خپلو شریکانو ثبات او امنیتي قابليت زیات کړو.

په دې کې هېڅ شک نشته چې دابار ېوازي زموږندۍ. دابوازي دامرېکا جگړه نده. د سپټمبر د ۱۱مې نه را په دېخوا دالقاعده خوندي ځايونه د لندن ، عمان او بالي خلاف د حملو منبع اومرکز دی. دافغانستان او پاکستان دواړو حکومتونه او خلک له خطر سره مخ دي. په اتومي وسله سنډال پاکستان کې خطر لا زيات دی. ځکه موږ پوهېږو چې القاعده او نور افراطيان په اتومي وسلو پسې گرځي اوله موږ سره په دې برخه کې ډېر دلاېل شته دي چې هغوی به ېې استعمال کړي. داحقابق موږ دېته اړباسي چې د خپلو ملگرو او اومتحدېنوسره په گډه عمل وکړو. زموږ مهم مقصد اوس هم عېن مقصد دی : " دالقاعده گډوډ ول، تخرېبول، او په افغانستان او پاکستان کې هغو ته ماتې ورکول او هغوی د قابليت داسې مخه نېول چې امرېکا اوزموږ متحدېن په اېنده کې له پوه هېواد نه هم تهديد نکړي شي."

ددغه مقصد د ترسره کولو په خاطر به موږ په افغانستان کې لاندې اهداف سرته ورسوو : موږ بايد القاعده د سبب له ځاي نه محرومه کړو. موږ بايد د طالبانو د پرمختگ مخه ونېسو او دېته ېې پرې نږدو چې دافغانستان حکومت را وپرزوي. موږ بايد دافغانستان دامنېتي قواو قابليت او حکومت تقويه کړوچې هغو ی وکولی شي چې دافغانستان داېنده لپاره دمخکېن مسووليت په غاړه واخلي.

موږ دا اهداف په درې ډوله لاسته راوړلي شو. اول بايد موږ پوه داسې نظامي ستراتيژي تعقيب کړو چې د طالبانو اوسنی پرمختگ ته ماتې ورکړي او دا فغانستان د حکومت امنېتي قدرت په راتلونکو ۱۸ مېاشتوکې زيات کړي. هغه دېرش زره نور عسکر چې نن شپه ېې زه د ليرلو اعلان کوم، هغوی به د ۲۰۱۰ م کال په لومړۍ برخه کې وگومارل شي. داکار به ترهغه چټک وي چې مخکې ېې اټکل شوی و. هغوی به وکولی شي چې بغاوت خپل هدف وگرځوي او د مهمو ملکي مراکزو امنيت خوندي وساتي. دا به زموږ قابليت زيات کړي چې دافغانستان لپاره مستعد امنېتي قوت وروزو. له هغوی سره به شراکت وکړو چې نور افغانان هم جگړې ته ور داخل شي.

هغوی به له دې سره مرسته وکړي چې داسې شرايط دامرېکا د متحده ايالاتو لپاره برابر کړي چې مسووليت افغانانوته وسپاري.

څرنگه چې دا نړېوالې هلې ځلې دي. ما په دې ټېنگار کېږدي چې زموږ تعهد سره زموږ د متحدېنو ونډه هم ملگري شي. بوشمېر مرستې همدا اوس هم برابري شوېدي اوموږ باور لرو چې په راتلونکېو اونېو کې به نورې مرستې هم وشي. زموږ متحدېن په افغانستان کې زموږ ترڅنگ جنگېدلي دي، وېنه ېې ورکړېده او مړه شوېدي. اوس بايد موږ په گډه سره راتول شو اودا جگړه په کامېابۍ سره پای ته ورسوو. ځکه چې په دې جگړه کې ېوازي دناتو قابليت او اعتبار له خطر سره مخ ندي، بلکه زموږ د متحدېنو امنيت په خطر کې دی او دنړۍ مشترک امنيت په خطر کې دی.

په گډه باندې به دامرېکا نور عسکر اونړېوال عسکر موږ ته دافرصت راکړي چې دافغانستان امنېتي قواوته مسووليت سپارلو کار گړندي کړو. په همدې توگه به موږته اجازه راکړي چې له افغانستان نه دخپلو قواو را اېستل د ۲۰۱۱ کال په جولای کې پېل کړو، لکه څنگه چې موږ دا کار په عراق کې پېل کېږدي. موږ به دا عبوري پړاو په مسوولانه توگه عملی کړو په دې کې به موږ دهغه وخت شرايط په نظر کې ولرو.

موږ به دافغانستان امنېتي قواوته د سلامشورو اومرستو ورکولو ته ادامه ورکړو چې داخبره بېقېنې شي چې هغوی په اوږده موده کې کامېاب شي. خوداخبره به دافغانستان حکومت ته واضح وي اوتردې مهمه داده چې دافغانستان خلکو ته به واضح وي چې په نهايت کې به دوی په خپله د خپل هېواد مسووليت په غاړه لري.

دوهم، موږ به د خپلو ملگروسره کار وکړو. موږ به د ملگرو ملتونو او افغانانو سره يوه موثره ملکي ستراتيژي تعقيب کړو، تر څو د افغانستان حکومت د بهتره امنيت څخه گټه واخلي. دا کوبښ به پر کار او فعاليت باندي تکيه ولري. د سپين چک د ورکولو ورځي ختمې سوي دي. سم جهت ته د حرکت په ارتباط ، د جمهوررئيس حامد کرزي د لوري د مراسمو وينا به او سم پيغام لاره. د بېمختگ د يون په ترڅ کې، موږ به د هغو خلکو سره سپيني خبري وکړو کوم چې زموږ کومکونه ترلاسه کوي. موږ به د افغانستان د هغو وزارتونو، واليانو، او محلي مشرانو ملاتړ وکړو کوم چې خلکو ته خدمت کوي او د اداري فساد سره مبارزه کوي. موږ به دغه راز د کرهني او نورو داسي ساحو کې مرستې وکړو کوم چې د افغانانو په ژوندانه کې نېغ په نېغه تاثير لري.

د افغانستان خلکو د څو لسیزو په ترڅ کې تشدد او مرګ ژوبله ګاللې ده. دوی د شوروی اتحاد لخوا اشغال شوي وو، او بیا وروسته القاعدې اشغال کړل چې د دوی خاوره یې د خپلو مقاصدو لپاره کاروله. نن شپه، زه غواړم چې افغانان پدې پوه شوي چې امریکا نیت لري چې د جنګ او کړاو دغه دوره ختمه کړي. موږ ستاسو د ملک په اشغالولو کې هیڅ ګټه نلرو. موږ به د افغانستان د حکومت د هغو هلو ځلو ملاتړ وکړو چې د هغو طالبانو سره د روغې جوړې خبرې پیل کړي چې تشدد وغندې او د خپلو خلکو د بشر حقوقو ته احترام ولري. موږ به د افغانستان سره د متقابل احترام په رڼا کې ملګرتیا وساتو، او هغه خلک به تجربید کړو چې تخریب غواړي؛ هغه به خلک تقویه کړو چې بیاودانول غواړي؛ هغې ورځې ته به ځانونه ژر ور ورسوو چې زموږ عسکر له افغانستان څخه را ووځي؛ او یو داسې ابدی انډیوالی سره ټینګه کړو چې امریکا ستاسو ملګری هېواد وي، نه ستاسو حامی او ولینعمت.

درېم، موږ پوره عقیده لرو چې په افغانستان کې بری تر لاسه کول د پاکستان سره زموږ په ملګرتیا پورې کلک او نه بیلیدونکی تړاو لري.

په یاد ولرئ: موږ لدې کبله په افغانستان کې یو چې د یوه سرطان مخه ونیسو او اجازه ور نه کړو چې همدا سرطان یو ځل بیا په هېواد کې خور شي. موږ باید دا هم په یاد ولرو چې همدا سرطان د پاکستان په سرحدي سیمو کې ځای پر ځای شوی دی. همدا وجه ده چې د خپل هېواد د ساتلو لپاره او د سیمې د باثباته کولو لپاره، موږ یوې داسې ستراتیژي ته اړتیا لرو چې د پولو پر دواړو غاړو باندې کار ورکړي.

په تېرو وختونو کې، په پاکستان کې ځینو کسانو استدلال کاوه چې د افراطیت پر خلاف مبارزه په هغوی پورې اړه نلري، او د پاکستان ګټه پدې کې ده چې یا بېخي ډېر لږ پدې مسلې باندې سر خور کړي او یا د افراطیانو سره یوې روغې جوړې ته ورسېږي. مګر پدې وروستیو کلونو کې، پداسې حال کې چې بېګناه خلک په کراچۍ او اسلام اباد کې وژل کېږي، یوه خبره تر لمر روښانه شوه هغه دا چې افراطیانو تر بل هر چا د پاکستان خلک له جدي خطرونو او مرګ ژوبلې سره مخامخ کړي دي. اوس، د عامه افکارو جهت بدل شوی دی. د پاکستان پوځ په سوات او جنوبي وزیرستان کې د افراطیانو پر خلاف اغېزمن تهاجم جاري ساتلی دی. زموږ د مخکینیو اختلافاتو پر خلاف، اوس دا خبره روښانه شوېده چې پاکستان او متحده ایالات دواړه د یوه ګډ دښمن سره مواجه دي.

په تېرو وختونو کې، موږ هم اکثراً د پاکستان سره خپلې اړیکې ډېرې جدي نه نیولې. هغه وختونه نور ختم شول. د پرمختګ لپاره، موږ ژمنه کړېده چې د پاکستان سره خپله ملګرتیا داسې منظمه کړو چې د متقابلو ګټو پر اساس باندې تکیه ولري، متقابل احترام پکښې وي، او متقابل اعتماد پکښې نغښتی وي. موږ ژمنه کړېده چې د پاکستان ظرفیتونه او استعدادونه غښتلي کړو څو هغه ډلې په نښه کړي چې زموږ هېوادونه تهدیدوي. موږ دغه راز په ډاګه ویلي دي چې موږ به د هغو ترورستانو د سبب ځایونه و نه زغمو چې پته ئې معلومه ده او نیتونه ئې ښکاره او څرګند دي. موږ د پاکستان د دیموکراسۍ او انکشاف د ملاتړ لپاره په کافي اندازه منابع برابر کړي دي، او موږ په نړیواله سطح تر بل هر چا د هغو خلکو سره ډېره مرسته کړېده چې په پاکستان کې د جنگونو له امله بېخایه شوي دي. او د پرمختګ په لاره کې، د پاکستان خلک باید پدې پوه شي: امریکا به تاسو یوازې پرې نه ږدي. د جنگونو تر ختمېدو څخه ښه ډېر را وروسته به هم موږ د پاکستان د امنیت او سعادت رېښتینۍ ملګري یو، څو د پاکستان د خلکو استعدادونه ته لاره ښه او اړه شوې وي.

زموږ ستراتیژي درې مهم عناصر لري: د انتقالي شرایطو د برابرولو لپاره پوځي هلې ځلې؛ د مثبتو اقداماتو د لا غښتلي کولو په مقصد د ملکي کسانو استخدامول؛ او د پاکستان سره یوه موثره انډیوالی ده.

زه پوهېږم چې زموږ د هلو ځلو په ارتباط یو لړ اندېښنې موجودې دي. نو اجازه راکړئ چې دلته د ځینو هغو مهمو استدلالونو په باب خپل نظر وړاندې کړم کوم چې ما اورېدلي دي، او کوم چې زه یې ډېر جدي نیسم.

لمړی، هلته داسې کسان سته چې وايي افغانستان یو بل ویتنام دی. هغوی استدلال کوي او وايي چې افغانستان باثباته کېدای نه شي، او زموږ خبر پدې کې دی چې ژر تر ژره خپل تلفات را کم کړو او چټک را ووځو. خو دا پوهه د تاریخ پر غلط لوست او مطالعې باندې تکیه لري. د ویتنام پر خلاف، موږ سره یو پراخ ائتلاف ملګری دی چې زموږ د اقداماتو مشروعیت مني. بله خوا، موږ په افغانستان کې د یوه پراخ او محبوب شورش سره مخامخ نه یو.

او تر ټولو مهم، او د ویتنام پر خلاف، له افغانستان څخه پر امریکایانو باندې یوه شریره حمله وشوه، او هم هغو افراتیانو لا تر اوسه امریکایان په نښه کړي دي، او د سرحد پر دواړو غاړو باندې دسیسې کوي. د گډوډۍ او انارشي په مینځ کې دغه سیمې خوشې کول، او له لیرې ځایه القاعده په نښه کول به پر القاعدې باندې زموږ د فشار اچولو پلان او نیت له ستونزو سره مخامخ کړي، او زموږ پر هېواد او زموږ پر ملگرو باندې به د اضافه بریدونو لپاره شرایط برابر کړي.

دوهم، هلته داسې کسان شته چې وايي موږ نه شو کولای چې افغانستان په اوسني حالت کې خوشې کړو، مگر وايي چې په موجوده عسکرو خپل کار مخته بوزو. خو دا به یوازې اوسنی حالت وساتي او موږ به لاس او پښې پکښې وهو، او هم به هلته حالات ورو ورو خرابېږي. د دغې مشي په پام کې نیولو سره، ما فیصله وکړه چې د اوسنی شرایطو ساتل به بالاخره ډېر گران راته تمام شي او په افغانستان کې زموږ پاته کېدل به لا طولاني کړي، ځکه موږ به هیڅکله داسې مناسب شرایط ایجاد نه کړو چې افغاني امنیتي قوه وروزل شي خو بالاخره قدرت ورته انتقال شي.

درېیم، هلته داسې کسان شته چې افغانانو ته د مسولیت د انتقالولو د تقسیم اوقات سره مخالفت کوي. په عوض کې، دوی غواړي چې په افغانستان کې زموږ جنګي فعالیتونه لا گړندی او پراخ شي، او د ملت او حکومت د جوړولو پروسې ته متعهد شي چې ښایي یوه لسیزه وغواړي. زه دا طرح ردوم، ځکه دا طرح داسې اهداف ټاکي چې په مناسب قیمت نه شي تر لاسه کېدای، او نه هم زموږ د گټو په تامینولو کې راسره مرسته کوي. د قدرت د انتقال لپاره د تقسیم اوقات نه درلودل به د افغانستان د حکومت سره زموږ د همکارۍ لپاره هیڅ فوریت او ضرورت په پام کې و نه نیسي. دا باید روښانه وي چې هغوی مجبوره دي د خپل امنیت مسولیت ومنې، او پدې پوه شي چې موږ غواړو دا جنګ ختم کړو. ځکه امریکا ددې تکل نلري چې په افغانستان کې نه تمامېدونکې جنګ ته دوام ورکړي. زه نه غواړم چې داسې اهداف وټاکم چې تر مسولیت، امکاناتو، او گټو څخه بهر او ناممکن کار وي.

حقیقت دا دی چې د جمهوررئیس په حیث زه باید ټول هغه چلنجونه په غور مطالعه کړم چې زموږ ولس ورسره مخامخ دی. زه ددې چانس او فرصت نلرم چې یوازې د یوه چلنج په باره کې فکر وکړم. زما د جمهوررئیس ایزنهاور هغه خبرې په یاد دي چې ویلي وو، «هر وړاندیز باید د عمومي ملاحظاتو په رڼا کې مطالعه شي: ضرورت دا دی چې د ملی پروگرامونو په مینځ کې باید انډول وساتل شي.»

پدې تېرو کلونو کې، موږ همدا انډول له لاسه ورکړی وو، او موږ و نه کړای شو چې د خپل ملي امنیت او اقتصاد تر مینځ روابط کشف او بررسې کړو. د اقتصادي بحران په جریان کې، زموږ زیاتره ملګري او ګاونډیان بېکاره شوي دي، هغوی د خپلو لګښتونو د پوره کولو توان نلري، او ډېری امریکایان د خپلو بچیانو د راتلونکې په باب اندېښمن دي. په عین زمان کې، په نړیوال اقتصاد کې رقابت لا گړندی او گران شوی دی. همدا وجه ده چې موږ نه شو کولای چې د جنګ لګښتونه هېر کړو.

هله چې ما لوړه یاده کړه د عراق او افغانستان د جنګونو لګښت یو تریلیون ډالرو ته رسېدلی وو. زه غواړم چې د همدې لګښتونو په هکله سپینې خبرې وکړم. په افغانستان کې زموږ نوي ستراتیژي به ښایي ستر کال ۳۰ بیلونه ډالره وغواړي، او زه به د کانګرس سره د همدې لګښتونه په اړه همکاري وکړم خو د بودجې کسر را کم کړو.

موږ غواړو د عراق جنګ پای ته ورسوو او افغانانو ته مسولیت ور انتقال کړو، او مجبوره یو چې پخپل هېواد کې خپل طاقت بېرته جوړ کړو. ځکه زموږ اقتصادي پر مختګ او سعادت باید زموږ د طاقت بنسټ وي. همدا زموږ د پوځ مصارف تامینوي. همدا زموږ د پلوماسۍ ته قوت او طاقت ورکوي. همدا زموږ د خلکو توان او استعداد را سپړي، او په نويو صنعتونو کې پانګه اچولو ته اجازه ورکوي. همدا به موږ ته ددې فرصت بې لاس راکړی چې پدې پېړۍ کې هغسې په بریالیتوب رقابت وکړو لکه چې په تېره پېړۍ کې مو کړی وو. همدا وجه ده چې په افغانستان زموږ د عسکرو تعهد او پاته کېدل بې پایانه کېدای نه شي، ځکه زه تر بل هر ځای یوازې د خپل ولس د جوړولو په اړه زیاته علاقه لرم.

زه پوهېږم چې همدا جنګ د ډېرو خلکو لپاره په ډېر سخت وخت کې دوام لري. او زه به تر هغه وخت پورې ارام کېږم نه نم ترڅو موږ یو داسې اقتصادي رونق نوی راوستی چې د اقتصادي انکشاف لپاره زمینه برابره کړي او چې زموږ خلکو ته ددې فرصت برابر کړي چې خپل خیالونه په واقعیت بدل کړي او زموږ ولس خپل منزل مقصود ته ورسېږي. ځکه زه تر بل هر ځای یوازې د خپل ولس د جوړولو په اړه زیاته علاقه لرم.

مگر پام کوي: چی موږ بايد د خپل امنيت او اقتصاد تر مينځ غلط انتخاب و نه کړو. د افراطيانو پر خلاف مبارزه د افغانستان او پاکستان تر پولونښه ډېره ها خوا ته تېره شوې ده. حقيقت دا دی چی دا مبارزه به زموږ لپاره چې يوه ازاده ټولنه يو لوی ازموينست وي، او هم به په نړۍ کې زموږ د مشرتابه د ارادې او تکل لپاره ستر ازموينست وي. د شلمې پېړۍ د جنگونو پر خلاف چی ستر طاقتونه په مشخصو صفوف کې د يو بل په مقابل کې ولاړ وو، زموږ مبارزه به په گډوډو سيمو او د تيت و پرک دښمن سره وي.

په نتيجه کې، امريکا بايد خپل طاقت او زور د جنگونو په ختمولو او مخنيوی کې وښيي، نه د جنگونو په پيلولو کې. موږ مجبوره يو چی د خپل پوځي طاقت په کارولو کې دقيق او محتاط و اوسو. هر ځای چې القاعده او ملگري بي د تېک ځای انتخابوی — که چيرې دا په سوماليا يا يمن کې وي — د هغوی سره بايد خامخا د زيات فشار او غښتلو ملگرو په مټ مبارزه وشړي. موږ يوازې پر نظامي طاقت باندې تکيه نه شو کولای. موږ مجبوره يو چی د خپل ملک په امنيت کې پانگه واچوو، ځکه موږ نه شو کولای چی په بهر کې هر افراطي مړ او يا ونيسو. موږ هرومرو بايد خپل استخبارات لا غښتلي او تقويه کړو، په فدرالي سطح خپلې هلې ځلې منظمې او يوموتي کړو، او ايالتونه او محلی حکومتونه بايد تر دغو مرموزو شبکو يو گام مخکې وي.

موږ بايد د عامې تباھۍ وسايل ختم کړو. همدا وجه ده چی له ترورستانو څخه د ذره وي موادو خوندي کول مي د خپلې خارجي پالیسۍ مهمه او محوري برخه گرځولي ده؛ خو د ذره وی وسلو خورېدل ختم کړو؛ او پرته له ذره وي وسلو څخه د يوه جهان د جوړولو تکل وکړو. ځکه هر ولس بايد بالاخره پدې پوه سي چی واقعي امنيت به هيڅکله د عامې تباھۍ په لاسته راوړلو کې تر لاسه نه شړي. واقعي امنيت به د هغو خلکو په برخه شړي چی همدا وسلي ردي کړي.

موږ بايد له دپلوماسۍ څخه کار واخلو، ځکه هيڅ ولس په يوازې سر نه شړي کولای چی ددغه وصل شوي جهان چلچلونه يوازې پخپله رفع کړي. ما سړ کال د خپل اتلافونو په باب تجديد نظر وکړ او نوي ملگري مي پيدا کړل. څرنگه چی د افراطيت پر ضد مبارزه په نهايت کې د خيال او فکر په ډگو کې مبارزه ده، موږ مجبوره يو چی د امريکا او اسلامي نړۍ تر مينځ يو نوی فصل پرانزو. داسې فصل چی د جنگ د شريړې داېري د ماتولو لپاره زموږ متقابلې گټې ومني، او د يوه داسې مستقبل زيری ولری چی هغه افراطيان چی بېگناه خلک وژني، هغوی د هغو خلکو لخوا منزوی او تجريد شړي چی د سولې، سعادت او انساني کرامت لپاره مبارزه کوي.

او بالاخره، موږ بايد د خپلو اصولو څخه قوت تر لاسه کړو، ځکه هغه ستونزي چی موږ ورسره مخامخ يو ښايي بدلي شوي وي، مگر په هغو شيانو چی موږ عقیده لرو، هغه بايد بدل نه شړي.

موږ بايد ازادي او عدالت ترويج کړو او پخپل کور کې يې عملي کړو. همدا وجه وه چی ما شکنجه کول منع کړل او هم به د گوانتانامو محبس وټرم. موږ مجبوره او مکلف يو چی په نړۍ کې هر سړی، ښځې، او ماشوم چی د استبداد تر چرې لاندې ژوند کوي دا ورته په ډاگه کړو چی امريکا به د هغوی د بشر د حقوقو لپاره خپل ږغ جگ کړي، او هم به د ازادۍ مثال روښانه وساتي، او هم به د عدالت او د ټولو بني ادمانو د انساني کرامت دفاع کړي. همدا زموږ وظيفه ده. همدا موږ مشخصوي. همدا د امريکا د صلاحيت او طاقت اخلاقی زېرمه ده.

د فرانکلين روزولټ له وخت څخه را پدې خوا، او زموږ د پلرونو او نېکونو له خدمت او قربانيو څخه را وروسته، زموږ ملک په نړيوالو مسابلو کې يو خاص مقام او مسوليت اشغال کړی دی. موږ د مختلفو قارو په هېوادونو کې د امريکايانو ويني تويي کړي دي. موږ پخپلو پيسو د نورو خلکو سره مرسته کړې ده چی خپل هېواد او اقتصاد بېرته جوړ او اباد کاندې. موږ د نورو خلکو سره په گډه نړيوال موسسات لکه ملگري ملتونه، ناټو، او نړيوال بانک تاسيس او جوړ کړيدي، کوم چی د ټولو بني ادمانو لپاره امنيت او سعادت برابر وي.

موږ څخه ددغه کارونو په بدل کې تل مننه نه ده شوې، او وخت نا وخت موږ اشتباهات هم کړي دي. خو د بل هر ملت په پرتله، د امريکا متحده ايالاتو د شپږو لسيزو په ترڅ کې د نړۍ امنيت ساتلی دی. پدې وخت کې، د بېلتون درانه ديوالونه ړنگ شوي دي، مارکېټونه ازاد شوي دي، په بيلونهاو کسان له فقر او نېستۍ څخه ژغورل شوي دي، او د بني ادمانو په ازادۍ او ساينس او تکنالوژۍ په پرمختگ کې مهم گامونه اخيستل شوي دي.

د نورو لرغونو طاقتونو پر خلاف، موږ پر جهان باندي تسلط او حاکمیت ندی غوښتی. زموږ ولس د ظلم او استبداد پر ضد په مقاومت کی وزېږدی. موږ نه غواړو چی د نورو خلکو هېوادونه اشغال کړو. موږ به د بل ولس منابع خپلي نه کړو، او نه به هم نور خلک د هغوی د عقایدو او نژاد په خاطر په ښه نه کړو. د څه لپاره چی موږ جنگېدلي یو، او د څه لپاره چی جنگېږو، هغه زموږ د ماشومانو لپاره یوه ښه راتلونکي ده. موږ باور لرو چی زموږ د ماشومان ژوند به هله بهتره وی چی نورو د خلکو کوچینیان او لمسیان په ازادی کی ژوند وکړي.

د یوه هېواد په حیث، موږ نه نور هغسی ځوان یو—او نه هم ښایي هغسی بېگناه یو—لکه کله چی ښاغلی روزولیت جمهوررییس وو. خو بیا هم موږ د ازادی لپاره د یوې پاکې مبارزې وارثان یو. او اوس موږ مجبوره یو چی خپل ټول طاقت او اخلاقي قدرت سره راغونډ کړو څو د خپل عصر چلنجونو ته جواب ووايو.

په نهایت کی، زموږ امنیت او مشرتابه یوازی زموږ د وسلو او پوځي طاقت پامت نه شري تامینېدلای. بلکی زموږ امنیت زموږ په خلکو کی نغښتی دی — په هغو کارگرانو او کاروبارونو کی نغښتی دی چی غواړی زموږ اقتصاد یو ځل بیا راجوړ کړي. په هغو مبتکرانو او څېړونکو کی پروت دی چی غواړی نوي صنعتونه خلق او کشف کړي. په هغو معلمانو کی نغښتی دی چی زموږ بچیان را روزي؛ او د هغو خلکو په خدمتونو کی پروت دی چی غواړی زموږ په ټولنه کی کار او خدمت وکړي. په هغو دپلوماتانو او د سولي په رضا کارانو کی نغښتی دی چی هيلي خوروي. او په هغو نارینه او ښځینه عسکرو کی پروت دی چی د خدمت اوږده سابقه لری، او دیوه داسي حکومت په جوړولو کی یې مرسته کړي ده چی په خلکو پوري اړه لري، خلکو جوړ کړی دی، او د خلکو لپاره دی.

زموږ متنوع او پراخ ولس به مدام پر هري مسلي باندي توافق سره و نلری، خو نه هم باید موږ تل موافقه سره ولرو. مگر زه پدې هم پوهېږم چی د یوه ملک په حیث موږ نه شه کولای چی خپل مشرتابه ته دوام ور کړو، موږ نه شه کولای چی د خپل وخت ستونزو سره مبارزه وکړو، که چیري موږ اجازه ورکړو چی د وروستیو وختونو جنجالونه زموږ ملي بحث را زهرجن کړی.

ستاسو به په یاد وی کله چی همدا جنگ پیل شه، موږ یو موتي وو — موږ یوې وحشي حملي سره متحد کړی وو، او موږ هغه تعهد سره یو موتي کړو چی دخپل ملک د ساتلو لپاره مو کړی وو. زه نه شم کولای چی دا ومنم چی موږ بیا هغه اتحاد نه شه لاسته راوړلای. زه پخپله باور لرم چی موږ امریکایان اوس هم د یوه گډ هدف او مرام لپاره سره متحد کېدای شه. ځکه زموږ ارزښتونه یوازي د کاغذ پر مخ لیکل شوي کلمي ندي، بلکي هغه ارزښتونه دی چي موږ عمل او اقدام ته ور بولي، کوم چی موږ یې په ډېرو بحراني حالاتو کی د یوه ملت په توگه سره یو موتي کړی یو.

امریکا --- موږ تر یو ستر ازموینت تېرېږو. هغه پیغام چی موږ ددغه توپاني دورې په ترڅ کی استوو هغه باید روښانه وی. هغه دا چی زموږ هدف او مرام پاک دی، او زموږ ارادې نه اېلېدونکي دي. موږ به پرمختگ کوو او دا اطمینان به لرو چی حق غښتلی دی. موږ ددې ژمنه کړېده چی امریکا به په امن کی ساتو، نړی به په امن کی ساتو، او یو داسي راتلونکي به جوړوو چی ډار نه خوروي بلکی هیله او رڼا خوروي.

ډېره مننه. خدای مو وساته. خدای دي د امریکا د متحده ایالاتو مل او ملگری وي. ډېر تشکر. ډېره مننه.